

Оноре де Бальзак

(20 травня1799, – †18 серпня1850)

Оноре де Бальзак

Народження Бальзака

- Оноре де Бальзак народився у місті [Тур 20 травня 1799](#). Його життя - це історія трудівника, який невтомно прагне йти вперед, завойовувати собі славу й багатство. Батько письменника був селянином. Закінчивши школу, Оноре працював писарем, а потім канцеляристом при королівській раді Людовіка XVI; тоді він і надав своєму прізвищу Бальса більш аристократичного звучання, переробивши його на Бальзак.

ДИТИНСТВО

- Раннє дитинство Оноре минуло поза батьківською домівкою. Спочатку він жив у годівниці, простої туринської селянки.. У чотири роки його віддали до пансіону Леге. Одинадцять років дитинства й отроцтва провів він у пансіонах та інтернатах. Найпохмурішими були для нього сім років перебування у Вандському колежі, закритому навчальному закладі, під керівництвом монахів-ораторіанців, де вихованці змушені були підкорятися суворому монастирському режиму. Бальзак мав мало друзів і вважався похмурим і несумлінним учнем. У ці роки болісної дитячої самотності Бальзак залучився до світу книжок. Він читав усе, що було в бібліотеці колежу, намагався сам писати, але це викликало лише сміху товаришів. Перебування в колежі скінчилося серйозним нервовим захворюванням, і батьки ненадовго забирають його додому.

ДИТИНСТВО

- Коли хлопцеві виповнилося п'ятнадцять років, його батька переводять по службі до Парижа. Батько майбутнього письменника хотів бачити свого сина поважним нотаріусом або відомим адвокатом. Він наполіг, щоб Оноре вступив у Школу права (1816). Одночасно юнак працює писарем у конторі адвоката Пльионеде Мервіля, котрий пізніше з'явиться на сторінках "Людської комедії" під ім'ям Дервіля. Роки, що їх Оноре провів у конторі, а потім у нотаріуса Пассе, помітно розширили його світогляд. Тут Бальзак осягнув ті приховані пружини, знанням яких згодом він так вражатиме своїх читачів. У цей час таємно від батьків юнак відвідує лекції з літератури у Сорбоні

Навчання

- У 1819 році він склав випускні іспити й успішно закінчив Школу права. Тепер перед ним відкрилася кар'єра нотаріуса, адвоката. Професія адвоката його не приваблювала. Він мріяв про письменницьку діяльність. несподівано для батьків Бальзак заявляє про своє тверде рішення стати літератором. Ні батькові погрози і прокляття, ні материні благання і сльози не змогли зламати волі двадцятирічного юнака. Тоді на сімейній раді вирішили дати синові два роки випробувального строку, упродовж якого він мав виявити свій таланти. Юнак успадкував світогляд свого батька, його здоров'я і залізну волю. Він залишився в столиці, і був у захопленні від почуття повної свободи (батько виїхав з родиною в провінцію), попри те, що родина позбавила його підтримки. Як свідчать його листи до сестри Лаури, це не заважало йому бути сповненим енергії і честолюбних задумів. У своїй убогій кімнатці він мріяв про славу й багатство, про те, що завоює це велике місто Париж.

ЖИТТЯ

- Трагедія "Кромвель" - перша літературна спроба Бальзака - була невдалою. Згодом він пише під псевдонімом низку романів, що не мали літературного значення. Іноді Оноре живе у батьків у Вільпаризі. Там він познайомився з Лаурою де Берні. Це була немолода, сорокарічна жінка, мати шістьох дітей, дуже нещаслива у своєму сімейному житті. Це стало першим коханням Бальзака. Лаура відіграла велику роль у його житті, зі співчуттям поставилася до мрій і планів молодого письменника, підбадьорювала, підтримувала в тяжкі хвилини до самої своєї смерті (померла в 1836 році). У той же час у ньому прокидається прожектер і підприємець. Бальзак перший впроваджує однотомні видання класиків і випускає (1825-1826) зі своїми примітками Мольєра і Лафонтена. Але видання його не мали успіху. Ще сумніше закінчилася поїздка Бальзака в Сардинію, де він мріяв відкрити срібло, залишене там давніми римлянами в розроблюваних ними копальнях. У результаті всіх цих підприємств Бальзак опинився в боргах, що спонукало його до завзятої літературної роботи. Він пише повісті, брошури з різних питань, співпрацює в журналах "Карикатура" і "Силует".

ЖИТТЯ

- Популярність Бальзака починається появою 1829 року роману "Останній Шуань, або Бретань у 1800 році". Він сподобався читачам, хоча критика зустріла його стримано. З цього моменту Бальзак майже не сходить зі шляху, на який він став. Один за одним з'являються його романи, в яких він всебічно змальовує французьке життя, виводить нескінченну низку найрізноманітніших типів. Він працював, як письменник-ремісник по 15-18 годин на добу. Він не чекає натхнення, сідає за стіл після півночі майже не залишає пера до шести годин наступного вечора, перериваючи роботу тільки для ванни, сніданку, а особливо для кави, якою підтримує в собі енергію і яку сам ретельно готує і вживає у величезній кількості.

Творчість

- З 1821 Бальзак жив у Мансарді, спілкувався з журналістами і створив низку модних тоді «готичних романів», спочатку в співавторстві, а потім самостійно. В них можна побачити набір прийомів і тем, властивих такому типу літератури: руїни замків, таємниці, кістяки та небесно чисте кохання. Ці твори теж не принесли Бальзакові бажаних грошей, але відіграли позитивну роль у становленні письменника: саме на них він вигострював свою майстерність, щоб в 1829, коли з'явився роман «Останній шуан», увійти до французької літератури одним з її найоригінальніших авторів

Творчість

- Двадцять років багато в чому ускладнили життя Бальзака. Боротьба з [кредиторами](#) — одна з найпопулярніших тем [анекдотів](#), пов'язаних з його ім'ям. Аби позбутися [боргів](#), Бальзак писав безупинно, створюючи роман за романом, працюючи по 16 годин на добу та одержуючи [аванси](#) від видавців за ненаписані твори. Крім того, він був світською людиною, завойовував серця жінок, мав славу трохи кумедного [«денді»](#). Встигнути скрізь він міг тільки завдяки життєлюбності і працьовитості, які, мов потік, нуртували і виливались на сторінки його книжок. Згодом письменник використовує «фізіологічний нарис» для створення своїх [новел](#). Саме так виник його всесвітньо відомий твір [«Гобсек»](#), що був спочатку «фізіологічним нарисом» про [лихваря](#)

Творчість

- Від початку 30-х років Бальзак пише великі прозові твори — романи і повісті ([«Шагренева шкіра»](#), [«Полковник Шабер»](#), [«Євгенія Гранде»](#), [«Історія величі і падіння Цезаря Білото»](#) та ін.). Ще на ранніх етапах творчості Бальзак виявив схильність писати твори циклами, внаслідок чого виник задум об'єднати всі романи в [епопею](#). У [1840](#) з'явилась і назва - „[Людська комедія](#)“, а у [1842](#) — «Передмова». До епопеї увійшло майже все створене Бальзаком у 30-х роках та написане після 1842: романи [«Втрачені ілюзії»](#), [«Кузина Бетта»](#), [«Кузен Понс»](#), [«Розкоші і злидні куртизанок»](#) та ін. Останній роман Бальзака [«Селяни»](#) залишився незавершеним.

Смерть

- Помер Оноре де Бальзак 18 серпня 1850 року у Парижі.